

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

an	150 Lei
6 luni	75 Lei
3 luni	40 Lei
1 străinătate	400 Lei

Inserisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Târnava-Mică sub Nr. 3—1933.

Intemeietori: † Al. Lupeanu-Melin și Iuliu Maior
Proprietar și director: IULIU MAIOR
Redactor: SEVER BARBU

ANUNȚURI ȘI RECLAME

conform regulamentului de aplicare
a tarifului comercial, categoria V

Cântecul plugului

Este cântecul vostru, dragi plugari, pe care ați așteptat cu atâta dragoste în lungile nopți de iarnă. Nu peste mult însă veți ieși țarași și arat. Vor începe să sune țarași rotiele și câmpurile să răsune de cântece și pocnete de bici. Pe dealuri și în zavoale fierul plugului vostru va rasturna, ca și în alte primavere. Brazde ravene și ciocârlița își va purta țarași cântecul de slavă și biruință spre îndălțimile cerului albastru.

Dar veți ara acum în țară mai strâmtă, în ogor mai îngust și mai sărac. Ciocârlița își va purta cântecul ei spre zori albastre mai înguste și mai strâmte, ca în alte primavere.

Valle și luncile se vor împodobi țarași cu verdeoasă și flori multe, și țară vă va apărea țarași frumoasă ca o gură de raiu. Dar, să vă gândiți, că este o țară mai mică și mai săracă, ciuntită de graniți neștiuți și blestemată.

Sunt acum adăpșia refugiați, țarași adăpost, cari în țara română, mai cauto încă și azi un adăpost sigur și o bucată de pâine. După un an bătut de ploa și jale, sărăcia și foamea bat la ușa fiecărui Român.

De pe pământul rămas trebuie scoasă o recoltă cu mult mai mare ca în trecut. Ogorul vostru trebuie să dea o bucată de pâine și celor ce și-au părăsit casa și avutul lor.

Atunci, când paimile voastre pietroase așază pe coarnele plugului, să vă gândiți necontenit la acestă. Sa vă gândiți că mihioane din țarași voștri plugari au ramas să poarte jug greu în robie streină, sub limba și lege streină. Să vă gândiți că ați ramas mai puțin, ca din ogoare mai puțin să dați țarași pâinea de lipsă. Să vă gândiți că țara a trecut prin furtuni și viscole mari, că mai are de înfruntat dureri multe și că, fără de voi și munca voastră, n-o poate face.

De aceea, atunci când vă aplecați trupul vostru trudit deasupra plugului, să vă gândiți că împlineți prin munca voastră un lucru mare pentru țară, că țara din munca voastră așteaptă să-și vindece rănile și să-și croiască drumul spre viitor și fericire. Ascultați dară cântecul plugului, care vă cheamă la muncă. Nu mai dați ascultare șovonurilor, șoaptelei și sfaturilor răuvoitoare. Țara are lipsă de liniște. Are lipsă de munca voastră, de rodul muncii voștre. Muncii fiecare palma de pământ. Sa nu rămână nimic nearat și neînsămânțat. Muncii cu drag, căci munca voastră este sfântă și roditoare de mult belșug și fericire pentru țară.

De vorbă cu „pocăiții”

Când scriu aceste rânduri, mă gândesc la D-voastră, iubii frați, cari frământați glia străbură pentru câștigarea pământului cea de toate zilele.

Dar, fiindcă nu numai cu pâine trăiește omul, ci și cu credința în Dumnezeu, vă voi vorbi — în cele ce urmează — de câteva greșeli ale așa zisilor „pocăiți”, cari caută să vă abată de la dreapta credință.

În epistola către Români la cap. XVI v. 17 citim: „Iară vă rog pe voi, fraților, feriviți-vă de cel ce fac desbinări și sminteli împotriva învățătorilor, pe care voi o ați învățat, și vă feriți de ei, căci unii ca aceia nu slujesc Domnului Nostru Iesus Hristos, ci panteceșii său; și prin cuvinte blânde și, prin vorbe dulci, înșală inimile celor fără de răutate...”

Iată la ce vă îndeamnă, nu eu, nevrednic slujitor al altarului, ci însuși apostolul neamurilor.

Noi ne-am născut popor creștin și am cunoscut un singur drum, care ne dă pace în suiele și pace în țară, drumul spre Biserică.

În umbra zidurilor ei și în mirosul de tămâie, am plâns și am crescut.

Azi, îți stă mintea în loc, când vezi prin satele noastre câte un „traistă în băj” adunând pe români, prin întonecose urghere, ca să-i învețe ei, mai bine ca popa, calea adevărului și a credinței. O, vai de capul lor, ei nu știu că Sf. Scriptură este ca o sabie cu două tălănturi: dacă nu știi cum să-o prinzi în mână, în loc să-ți mântulească sufletul, și-l duce de-a dreptul în gheena iadului.

Apoi eu știu un lucru, că dacă vrea cineva să se facă doctor de oameni, învață pentru această 15 ani; iar ingineru, ca să poată măsura pământul, tot atâția ani; preotul la fel, ca să devie preot; iar dacă vrea cineva să se facă rotar, învață la un maestru mai vechi 4 ani de zile; așa croitorul, așa pantofarul, așa ceilalți meșteșugari. Normal la explicarea Evangheliei se reped toți nechemaiții, cari fără nici o pregătire încearcă să o tălmăcească după placul lor, după priceperea lor.

Judecați acum românește și creștinește, pe cine trebuie să ascultați? Pe unul ca acesta, sau pe preot, care și-a trudit anii tinereții în învățătura cărții sfinte?

Și pentru că să vedeți și să judecați, ce nerozii scot ei, vă voi arăta din Sf. Scriptură — ce o poartă în mâna lor — câteva mari greșeli, cari, dacă le-ar urma bunul nostru creștin, și-ar săpa groapa singur.

1. Să nu te închini la cruce — zic ei —

că cel care se închină la cruce, răstignește a doua oară pe Domnul N. I. Hristos.

Dar iată ce zice sf. Scriptură la Corinteni I-in 18: „Pentru că cuvântul crucii, celor peritori nebunie este; iară noă, celor ce ne mântuim, *puterea lui Dumnezeu este*”.

Împăratul, devenit creștin, Constantin cel Mare, având un războiu cu un alt împărat păgân, Maxențiu, rugându-se lui Dumnezeu, a văzut pe cer semnul sfintei cruci, care punându-o pe steaguri și în fruntea oastei sale, a învins pe dușmanul păgân.

2. Noi, pocăiții, — spun iară ei — suntem drepti și nu facem nici un păcat și nu greșim niciodată.

Așa să fie oare? Dar iată ce le răspunde sf. Scriptură prin rostul apostolului Ioan în epistola sa c. I. v. 8. „De vom zice că păcat nu avem, pe noi înșine ne înșelăm, și adevărul nu este întru noi”. Iară rugăciunea bisericească spune: „că nu este om care să fie viu și să nu păcătuiască”.

De altfel aceasta o constatăm, cu destulă părere de rău, aproape în fiecare zi, noi înșine; pentru că prin păcatul lui Adam firea omenească s'a stricat și spre cele rele s'a aplecat. Acest lucru îl arată mai bine apostolul prin cuvintele: „Văd răul ce nu-l doresc și văd binele ce-l doresc, dar nu știu ce mă îndeamnă de fărul ce nu-l doresc, iar binele ce-l doresc, nu-l pot face?” Dar nu este asemănată împărăția lui Dumnezeu, de însuși Domnul nostru Iesus Hristos, cu un rociu, în care sunt pești buni și răi; cu un agru în care a crescut grâu și neghină; cu păstorul, care lasă 99 de oi și alieargă după una rătăcită? Dar talmacele cele sfinte — pe cari ei nu le recunosc — nu le-a lăsat Dumnezeu pentru păcătoși „că nu celor sântoși le trebuie doctor, ci bolnavilor”?

3. Apoi, nu este bine, să te rogi sfinților. Auzi prostia! Dar apostolul Luca la cap. 15 v. 16 ne spune că: „Bucurie este înălțea ingerilor lui Dumnezeu, când un păcătos se pocăiește”, prin urmare, dacă ingerii și sfinții se bucură când noi ne întorcem din calea rătăcirii, se vede că ei nu sunt indiferenți la mântuirea noastră, de care se bucură, și atunci putem să-i rugăm ca și ei să se întrepună la tronul dumnezeesc, pentru ajutorarea noastră.

Ba, mai mult, apostolul Iacob, în epistola sa c. 5. v. 16, zice: „Rugați-vă unul pentru altul ca să vă vindecați, că mult poate rugăciunea dreptului cea fterbinte”.

Nu-i destul de limpede oamenii buni? Totuși ei nu văd, pentru că răutatea și prostia le-a luat buna vedere.

În corâna va vultu arăta că ei nu sînt din cele 7 sf. taine, decât două: botezul și cina dar și pe acestea două le urmează greșit, nu cum sf. Biserica, maica noastră, învață și îndrumă.

Rămâneți dară în învățătura bisericii, căci zice sf. sp. Petru II cap. 1 v. 20 „că toată procierea scripturii nu se face după tălmăcirea fiecărui...”

Preot căpitan: **Moise Ionașcu**—Blaj

Săptămâna întâia din postul mare

In sâmbăta întâie din postul mare

facem pomenirea minunii ce s'a făcut pentru colivă de sfântul mare mucenic Teodor Tiron.

Iată ce s'a întâmplat atunci: În marea împărăție a Bizanțului, căci așa se numea împărăția romană a răsăritului, după împăratul Constantin cel Mare, celce a dat libertate creștinilor, a urmat fiul său Constandin, iară după acesta Iulian numit Apostolatul. fiindcă el a părăsit creștinătatea și s'a făcut păgân. Dar el nu s'a mulțumit cu aceea că însuși s'a păgănit, ci a făcut tot ce l-a stat în putință ca să-l facă păgâni și pe supușii săi. Astfel știind el, că de mult sînt creștinii la post, a poruncit, la anul 362, în cea dintâie săptămână a postului mare, ca pe ascuns să se stropească cu sânge din animalele jertfite idolilor toate zarzavaturile și păsările ce se aflau în piață, ca astfel creștinii să se spurce cu mîncări stropite cu sânge din jertfe idolești, și apoi a doua zi să arete creștinilor că ei sunt deja păgâni!

Domnezu însă nu-l lasă pe celce nădăjducesc: într'insul. Iată adevărat ce se întâmplă: Sf. Teodor numit Tiron și mort la anul 306 ca moarte de martir, se arată în noaptea aceea

episcopul cetății în vis și-l spune, din porunca Domnului, ce are de gând să făptuiască împăratul Trezindu-se deci dimineața episcopul, a alergat la biserică, a adunat poporul și l-a descoperit marea primejdie care-l amenință. Apoi a mai spus că marea martir a sfătuit poporul, să nu cumpere în aceea zi nici un fel de mîncare din piață, ci să și fiarbă grâu și cu colivă să se hrănească toată ziua aceea.

De atunci a rămas datina la toți creștinii din răsărit, ca în ziua da Săntoader, să ducă la biserică grâu fiert sau colivă.

Iată și una dintre cele mai frumoase cântări ce se cântă cu acest prilej:

„Cu muceniceasca ta îndrăznire cea către Dumnezeu, Teodore, ai făcut să fie netrebucă meșteșugirea vicelanului împotriva lui Cristos, pășător făcându-te poporului celui creștinesc, zbăvindu-l pe el prin înștiințare înfricoșat de bucatele cele spurcate ale jertfel idolești. Pentru aceasta pe tine ca pe un surpător al idolor și mîntuitor și paznic turmei lui Cristos și folositor al nostru lesne ascultat, cinstitându-te cu cântări, te rogam, să se dăruiască sufletelor noastre prin tine iertăciune și luminare”. (Stihirea a treia din stihovna dela hvalite).

Dumneca întâie din sfântul și marele post

se numește Dumneca ortodoxiei adevăată a dreptei credințe. Să nu credeți însă că aceasta ar fi sărbătoarea fraților noștri ortodocși. Nu; aici e vorba cu totul de altceva. Și anume în răsărit, între alte multe greșeli de credințe sau erezi, s'a lăsat și greșala mare, de a distruge sfintele icoane. Împăratul Leon Isaurul adevăată era de părerea greșită că sfintele icoane întru nimica nu se deosebesc de idoli și prin urmare trebuie scoase din biserică și aruncate afară și arse. Cel dintâi care l'a împotrivit a fost patriarhul German al Constantinopolului, care a și fost pentru aceasta izgonit din scaun de către împărat. 120 de ani a ținut această luptă, cunoscută în istorie sub numele de luptă împotriva sfintelor icoane, iară potrivnicii sfintelor icoane se numeau „iconoclaști”. În ziua de 19 Februarie a anului 842 împăratul Mihail al Constantinopolului împreună cu mama sa

Teodora au poruncit să se ducă înapoi în biserică sfintele icoane și să se cinstească pentru popor.

Mare foarte a fost veselia bucuriei în mîngăierea poporului creștin, suzud de această porunca aceasta a împăratului; atât de mult încât istoricii de pe acele vremuri nu au voit de a descrie această mare bucurie, fiindcă dreapta credință, adevăată aceea a cîmpului icoanelor, noi sărbătorim dumneca dreptei credințe, numită pe grece ortodoxie, și nici de biruința bisericii care se numește ortodoxie.

Iată și versurile traducătorului Tiron pentru sâmbăta lui Săntoader:

„Cu colivă Teodor pe creștinii hrănește

Și de păgâni nespurcat sfântul post păzește

Iară cel pentru dumneca ortodoxiei următorului:

„Bucuru mă, căci mă închin sfintelor icoane

Carele fără cale le-au hulit în goane”.

Dar să arăt obișnuițelor mei cetitori și puțin una dintre cântările ce se cântă astăzi la hvalite:

„Ziuă plină de bucurie și de veselie, astăzi s'a arătat, că luminează lumina dogmei celor presăvătate și strălucște biserică lui Cristos, împodobindu-se acum cu înălțarea sfintelor icoane și cu strălucirea chipurilor lor. Iată face împreunarea credincioșilor de Dumneca dăruită”.

Evangelia din dumneca ortodoxiei următoare, dela Ioan I, 44—52:

„În vremea aceea vrut-a Isus să merge în Galilea și a aflat pe Filip și l-a zis: vino după mine Filip era din Vetsaida, orașul lui Andre și al lui Petru.

Afiat-a Filip pe Natanail și l-a zis: am aflat pe acela, de carele a scris Moise în lege și prorocii, pe Isus fiul lui Iosif, carele din Nazaret.

Și a zis Natanail lui: din Nazaret ce fi ceva bun? Zis-a Filip lui: vino și vezi.

Și a văzut Isus pe Natanail venind și dănsul și a zis: iată cu adevărat izraelita întru carele viclesug nu este. Zis-a Natanail: de unde mă cunoști? Răspuns-a Isus: și a zis lui: mai înainte până nu te a că-

Foița „Unirii Poporului”

Părintele Damian

Apostolul leproșilor de pe insula Molokai

(Continuare din numărul trecut)

Vestitul scriitor Robert Stevenson făcând o călătorie pe insulele Sandwich, prin anul 1890 scrisese câteva pagini de laudă la adresa Părintelui Damian El laudă în chip deosebit înfăptuirile de pe insula Molokai.

Insula Molokai, transformată în lazaret modern, fu vizitată și de Regent și de guvern care rămaseră ulmiți de înfăptuirile „misionarului catolic”. Guvernul drept răsplătă voi să numească pe Păr. Damian de șef-inspector al lazaretului cu o leafă de zece mii dolari pe an (cam două milioane lei), dar părintele nu primi ci răspuns numai atâta: „Imi oferiți o sumă mare de bani pentru a face ceea ce fac; eu n'as sta aci nici cinci minute pentru acești bani. Numai Dumnezeu și mîntuirea sufletelor mă țin aci. Dacă aș primi cel mai mic salariu pentru munca mea, maică-mea nu m'ar mai recunoaște de fiul său!”

Apostolia Păr. Damian era văzută cu ochii numai de pastorul protestant (calvin), care lacodea tot felul de calomnii pe soțoteala mi-

stionilor catolice. Misionarul catolic e însă în stare să sufere orice pentru Hristos și cauza sa

Păr. Damian — după cum am amintit — ajunsese în atingere cu leproșii încă din primele zile ale apostoliei sale, căci se ducea asemenea Bunului Păstor pretutindeni pe unde știa că ar putea afla vre-o oștă de adus pe calea cea bună. Pe câți leproși n'a îngrijit cu sfintele taine, pe câți nu l-a lecut și îmbrăcat! De câte ori n'a trebuit să pipăie cu mîinile sale rîințele lor scârboase. El care n'a cruțat nici o jertfă pentru iubiții săi kanaki (leproși), a fost însuși cucerit de lepră. Încă în anul 1881, lepra îl cucerise deabinelea, prin partea de sub genunchi a piciorului stîng, iar în 1884, boala se arăta la toată puterea ei la urechea stîngă, apoi la față, sprîncene, mîini și a. m. d.

Lepra nu sperie pe misionarul îndrăzneț al lui Hristos. Cucerit de lepră, Păr. Damian se simți mai strîns legat de scumpulii săi leproși. Iată ce scria superiorului său: „Imi este oprit de acum înainte să mai merg la Honolulu, pentru că sunt atins de lepră. Boala s'a ivit pe față, la urechea stîngă și sprîncenele au început să mi cadă. În curînd voi fi desfigurat de tot. Neavînd nici o îndoielă de felul boalei mele, rămîm calm, resemnat și fericit în mijlocul poporului meu. Bunul Dumnezeu știe, ce e mai potrivit pentru sfîințirea mea și imi place să repet de fiecare dată din adîncul inimii: „Facă-se voia ta!”

Păr. Damian s'a făcut kan-kan cu kug și leproșii, spre a-i cuceri pentru păria lui Hristos. Deși greu atins de boală, greu suferind și deși ceilalți misionari carele cu dănsul îl sfătuiau să se odihnească, Damian își continuă apostolia cu aceeași tălmăcînd bolnavii, spovedindu-i, cuminecîndu-i legându-le rîințele; continuă mai ales să înghesească și să credice până'n ziua când boala îl ținut pentru totdeauna pe patul aspru al feringilor nemiloase.

Osteneala și jertfa Părintelui Damian fu zadarnică. Convertirile fură foarte puține. Misionarul avu fericirea de a scrie înainte de moarte: „Se pare că pacii fericirea domnesc în leprozeria noastră!”

Doză suferințe lungi și grele, Păr. Damian se apropie de moarte. În ziua de 30 Martie 1889 Păr. Wandelin îl spovedi, iar în ziua următoare îl cuminecă. În momentul cuminecării cel de față crezură că văd în neobositul al tot un serafim

În ziua de 2 Aprilie, după ce l-se făcu gerea de pe urmă (maslu), se apropiă dănsul preoții care l-au ajutat în mîntuirea din lazaret, frații călugări, Surorii Franciscane care se îngrijeau de leproși, și a fiilor. Le tuturor binecuvîntarea sa.

În zilele următoare Păr. Damian se simți ceva mai bine. În noaptea de 13 spre 14 fu din nou mai rău. Puțin după miezul no-

lip, când erai sub smochin, te-am văzut. Răspuns-a Natanali: Rabbi, tu ești Fiul lui Dumnezeu, tu ești împăratul lui Izrael. Răspuns-a lui și i-a zis lui: pentru că am zis ție că te-am văzut sub smochin, crezi? Mai mari decât acestea vei vedea. Și i-a zis lui: adevăr grătesc ouă, de acum vei vedea cerul deschis și pe îngerii lui Dumnezeu suinda se și pogorându se e Fiul omului.*

Părintele Iuliu

Din Iași — Făgăraș

În ziua de 28 Ianuarie a murit în comuna Iași din județul Făgăraș soția abonatului și cetitorului nostru Zoltan I. Ivan, *Alexandrina Z. Ivan*.

Adarmita în Domnul a fost de abia 35 ani și căsătorită de numai 14 ani. A fost una dintre cele mai vrednice femei din comună, deoarece dovedește și faptul că a fost nu numai membră a Reuniunii Marlane, ci și casiera celei Reuniuni.

O deolânge soțul ei întristat și 4 copilași rămași orfanți.

Facă-i Dumnezeu partea cu dreptii!

Cum se postea pe vremuri

Postul mare era grozav de greu. Luni, marți, miercuri, joi și vineri se ajuna, adică nu se mânca decât odată în zi, după amiază de la orele 3, dar și atunci numai mâncări de post. Pește nu. Deslegare la pește era numai la Băgăreștii, adică la Bonavestire.

Sâmbăta și duminica erau zile de post, adică se mânca de trei ori la zi, dar numai mâncări de post.

Acest post la noi nu se poate ține, fiind că avem mult de muncit, iară muncind, trebuie să ne hrănim bine.

De aceea vă rugăm pe toți acela care nu sunteți în stare a posti, ca strămoșii D. Voastră, cereți prin preotul D. Voastră, dela vlădică, deslegare de post.

Având deslegare, nu păcătuiți.

Să învățăm și dela alții ce e bun.

P. S. dela Baia Mare arată în circularul său I din 1941, cum se face recrutarea preoților și candidaților de preoți în Ungaria.

Și anume, ei sunt separați de ceilalți și, după ce comisia de recrutare le-a examinat actele, se dispensează dela desbrăcare și vizita medicală. L-se cere numai lepădarea încălțămintei, pentru a stabili înălțimea. Deciziunea se aduce în baza propriei declarații, împrejurare ce se notează în dreptul ei.

Dreptul la scutirea clericală al candidaților li au toți cari pot dovedi, că sunt alături ai vreunui Seminar Teologic din țară ori că sunt noviți ai vreunui ordin călugăresc.

Se asigură acest drept și celor ce intră la teologie după ce au fost recrutați, dar încă n-au implinit 24 ani precum și celor ce au prestat deja serviciul militar —

La noi se desbracă în pielea goală la recrutare și preoții și candidații de preoți, ceea ce face impresie foarte rea, și nu au scutirea clericală ceice au intrat în seminar după ce și-au făcut serviciul militar, decât dacă se preoțesc. La noi și ei se recrutează ca și ceilalți și nu sunt crezuți pe cuvânt, ca cei din Ungaria.

Preoții și candidații de preoți să nu mai fie desbrăcați și să fie crezuți pe cuvânt! Să nu ia arma în mână nici când! Că nu se unește cu mare vrednicie de slujitori ai altarului, ce acela cari span de atâtea ori, la sfintele slujbe: „Pace tuturor”, să fie desbrăcați în pielea goală în fața sfântor!

Să nu ne fie greu a primi dela oricine tot ce este bun în legiuirea lor!

Hai să facem și puțină astronomie,

— adică știință despre stele! —

Trăim în lume și trecem prin viață, călcăm pământul, privim luna și stelele, fără să ne gândim poate, cât de mărețe și cu cât de multă înțelepciune sunt lucrute toate cele ce vedem. Călcăm pământul, îl scormonim ca să scoatem din el puterea dătătoare de nutreământ a tot ce locuiește pe el — fie pe uscat, fie prin ape și prin aer, — căci doară apele pe pământ sunt așezate și ele, iar zburătoarele încă nu stau pururea în aer, ci se odihnesc și ele, cel puțin pe crengile vre-unui arbore, care încă își are rădăcinile în pământ.

Fără de pământ, nimic din cele ce trăiesc în lumea noastră, n'ar putea să fie. Și acest pământ e mare și bogat. De atâtea mii de ani el dă nutreământ an de an, tuturor viețuitoarelor de pe el, și cu toate acestea n'a scăzut de loc, nici n'a sărăcit. Ei tot așa e, ca și cum numai acum ar fi ieșit din mâinile atotputernicului Dumnezeu; căci are în el încă dela început porunca, să producă cele ce trebuiesc oamenilor, dobitoacelor, zburătoarelor și celor de prin ape. Iar pământul își implinesce această datorință, fără de nici o șovăire, și bogățiile lui nu se împuținează.

Poate că nu ne închipuim cât e de mare acest pământ, care între alte planete este destul de mic. Suprafața lui, — după socoteala inginerilor Behm și Wagner —, este de 509 milioane, 941 de mii de kilometri patrați. Aerul care îl înconjură, are o grosime cam de 200 km.

Dacă am vrea să încingem pământul cu un brâu, acela ar trebui să fie lung de 40 mii de kilometri. Dacă un tren ar face câte 50 km, pe ceas, și ar merge într-una, fără să se oprească, ar trebui să aibă mereu 33 de zile, ca să poată face această călătorie.

Depărtarea dela pământ până la lună e cam de 384 mii kilometri. Adecă cam de 10 ori lungimea brăului pământului. Același tren cu viteza de 50 km, pe ceas, până la lună ar trebui să facă 310 de zile, adică aproape unsprezece luni. Un gionț de tun, dacă ar merge

Frunzuliță ca iarba
De m'ăși putea ridica
Sus la cer ca negura,
Ași tot ninge și-ăși ploua,
Și-ăși ploua cu foc odată
Peste Ungaria toată,
Peste ea foc așa vărsa
Și de mine n'ar scăpa;
Pe urmă așa bate-un vânt
I-ăși șterge de pe pământ,
Ași muri mai hodinit
Când nu-i mai știu pe pământ.

Păsărică, păsărea,
Vino, dragă, tinerea,
Să-ți dau o poruncă grea.
Să-mi înconjuri granița
De către Ungaria.
Și te lasă din cel sbor
Spune că de ei ni dor.
Frunză verde de podbeal
Noi Românii din Ardeal,
De când vestea ne-a sosit,
Că de voi ne-am despărțit,
Multă jale-i pe pământ.

Ciocărlie, tu din zbor
Ai umplut lumea de dor;
Tu ești pasăre pribeagă
Pe tin' nime nu te-ntreabă,
Când îi trece granița,
Nu-ți trage atenția.

Să spui tu, dragă, când treci
Printre sate românești,
Intreabă-i, dragă, cu sete:
Maghiarul nu-i năcăjește?
Avutul nu li-l globește?
Și de-i afli supărați,
Mângăie-i, că ne sunt trați.
Doamne sfinte cu putere,
Du-le bin' și mângăiere
Și nouă din znou putere.
Frunză verde baraboi
Să-i cuprindem iar la noi.

Frunză verde ca iarba,
Din comuna Pănașca
Date de Iacob Poșca
Din județul Târnava.

Avem prea puține animale de casă.
Am mai scris noi odată despre aceasta și acum scriem din nou, pentru că am dori să știe toți cetitorii noștri că animalele de casă sunt un mare izvor de câștig pentru noi. Ca să vă convingeți aducem pilda celor mai de seamă țări din Europa. În Germania trăiesc pe o suprafață de 100 hectare de pământ 699 vite cornute și 90 de porci, în Franța 45,4 vite cornute și 205 porci, în România 23,6 vite cornute și 162 porci și în Ungaria 24,8 vite cornute și 41,1 porci. Pentru ce oare trebuie să fim noi totdeauna în coada altora?

Păr. Wendelin îl cuminecă din nou. În ziua de 15 Aprilie, după ce rosti de mai multe ori o rugăciune scurtă către Mântuitorul și Precurata Fecioară Maria, se stinse lin, ca o făclie de ceară curată, în al 50-lea an al vieții sale și după 16 ani de apostolie în mijlocul ororilor lepre. Banul păstor își dădu viața pentru oițele sale dragi. La auzirea acestei știri triste, kerkk repetară ceea ce spuseră ei de atâtea ori: „Kamliano mahope hemotele!” „Părinte Damiane, tu ești un sfânt!”

Rămășițele pământesti ale misionarului care a dus lumina evanghelică între kanaki și gloria patriei până în cele mai îndepărtate colțuri ale lumii, au fost aduse mai anul trecut în țară și se odihnesc în cripta mănăstirii din Louvain. Regele, guvernul și armata au ținut să dea onorurile alături de Biserică osemintelor, când au fost debarcate pe pământ belgian.

(Stăruit)

I. V. Frunzeni

Poezie populară

Românie, dragă floare,
De-ai avea, dragă, picioare,
Am pleca în ostăgie
Și-am lăsa vechea moșie
Și-am lăsa codrii-nverziti
Și dușmanii necăjiți.

tot cu înțeața pe care o are când iese din tun, ar trebui să facă zece zile până să ajungă la lună.

Soarele e departe de pământ cam la 150 milioane de km. Același tren despre care am vorbit, până la soare ar trebui să facă vre-o 350 de ani, iar glonțul de tun cam 10 ani.

Planeta Neptun, care e cunoscută ca steaua cea mai îndepărtată de soare, e departe de noi cam la 4 mii cinci sute de milioane de km. Așa că același tren pe care l-am pomenit, ca să ajungă până acolo, ar trebui să facă vre-o sută de veacuri, adică vre-o zece mii de ani, iar glonțul de tun cam 300 de ani.

Lumina merge atât de repede, încât — după socotelile astronomilor, într-o secundă, adică până numeri „unu-doi”, face 310 mii km. Lumina dela lună până la noi vine cam într-o secundă, adică când zici „ună”, pleacă dinună, iar când zici „doi”, e deja pe pământ.

Dela soare până la noi vine lumina cam în 8 minute; iar dela soare până la Neptun, adică steaua cea mai îndepărtată de el — pe care o cunoaștem noi, — ar face cam 4 ceasuri.

Stelele cari ni se par nouă cele mai apropiate de noi, sunt atât de departe, încât lumina dela ele până la noi ar trebui să vină cam trei ani. Dela steaua cea mai luminoasă ce o vedem noi, și care se numește „Sirius”, lumina, până să ajungă la noi, trebuie să facă 17 ani. Dela steaua cea mai mică pe care o vedem, lumina trebuie să facă până la noi vre-o 300 de ani. Astfel noi vedem dela steaua aceea numai lumina care a plecat de acolo acum sunt trei veacuri.

Planeta Jupiter, sau luceafărul de seară, e de 1400 ori mai mare decât pământul. Soarele cam de un milion de ori mai mare decât pământul, deși el încă e mai mic decât foarte multe dintre stelele pe cari le vedem atât de mici, pentru că sunt departe de noi.

Astronomii și aceia cari se ocupă cu studiul stelelor, până acum au aflat și cunosc vre-o 200 de planete, mai multe mii de comete (stele cu coadă) și mai mult de 70 de milioane de stele. Patem să ne întrebăm deci: — Ce e pământul pe lângă toate acestea? Și ce e omul pe lângă ele? Toate acestea vor pieri însă, iar sufletul omului nu va pieri niciodată, ci va trăi în veșnicie — fie fericită, fie nefericită, — după cum și-o va fi câștigat în viața aceasta scurtă și pină de necazuri și amărăciuni. *N. Lupu*

Un rege fără noroc

— Viața și moartea fostului rege al Spaniei
Alfons al XIII-lea —

Telegramele au adus vestea că vineri dimineața s'a stins din viață la Roma, fostul rege al Spaniei, Alfons al XIII-lea.

Într-o vreme, când atâția regi și împărași au fost alungați de pe tron, fostul rege Alfons al XIII-lea își ducea zilele la Roma, în Italia.

Viața lui Alfons al XIII al Spaniei a fost plină de frământări și abucumări mari, viață fără de noroc, împănată de griji și dureri.

S'a suit pe tronul tatălui său la 17 Mai 1902.

La 31 Mai 1906 s'a căsătorit cu prințesa Victoria Eugenia de Batenberg. Încă în ziua cununiei sale i-a fost dat să simtă o mare durere. Revoluționarii au încercat să-l omoare cu bombe, pe când venia dela biserică. A scăpat cu viață, dar au fost omorâți 12 dintre nuntași.

Din căsătorie s'au născut șase copii, dar, spre durerea tatălui, toți erau bolnavi, așa că nici unul nu putea moșteni tronul.

Anii domniei deasemenea i-au fost plini de neliniște și frământări revoluționare. Fierbea parca ceva în sânul poporului spaniol împotriva regelui său.

A trebuit să poarte război în Maroc, cu

trunele răsculiate, până în anul 1926, când șeful răsculațiilor a fost înfrânt.

Din anul 1923 a trebuit să aibă larași certari și nemulțumiri cu un mare ministru spaniol, Primo de Rivera, care voia să fie singur stăpân și conducător în Spania.

Nemulțumirea și revoluția fierbea însă, și în anul 1931 regele Alfons al XIII-lea și-a dat abdicarea, în favorul fiului său, prințul Iosn Carlos.

După abdicare a plecat din Spania și s'a așezat în Italia, la Roma. Aici trăia retras. Rare se mai vorbea de el. În săptămâna trecută boala care-l rodea trupul l-a doborât și Alfons al XIII-lea s'a stins, de parte de țara sa, în pământ străin.

DIN POPOR

Pielea fermecată

Un fiăcăn voia să se însoare. O huse el nu-l vorbă, o fată bogată — da leneșă de nu, cred să mai fi fost așa asemenea ei. Fiăcănu nu se pita la asta însă, și o ceru la părinți, iar aceștia i-o dădură, cu cuvânt să nu o pună la nici-o treabă și măicu seamă să nu o bată. Fiăcănu nostru se învol; făcură nuntă în cele din urmă și se gospodăriră la casa lor.

Trecură câte-va zile. Fiăcănu lăsă câțva timp pe leneșă în banii ei, căci este o vorbă: „Sta nouă 'n cul se pune” — așa și el cu leneșă. După vre-o câteva zile însă, când s'au mai învechit lucrurile, fiăcănu îl spuse nevastăii celei leneșe, arătându-i o piele de oate, de epure, de ce o fi fost anume nu știu, — cam acestea:

— „Iaca, dragă nevestică, pielea asta face tot ce-l vei porunci. Se pricepe la orice treabă, pune-o, că l'fermecată”.

Pielicică, iaca de acum asta-l stăpâna te; să faci tot ce ți a porunci ea; ai auzit?... Ca de nu, apoi val de tine; ce-l păși cu nimeni nu-l împărți. Tu dragă nevestică, numai să l'poroncești și de n'o vrea să te asculte, apoi lasă; de nu ți a plăcea ce l'oi face, să nu-mi zici mie pe nume.

Mai zise ce mai zise acolo, însurățelu nostru și plecă în treabă l.

În urma lui, nevastă l se făcu sete; caută apă în cofă, dar nu găsi nici un strop.

— „Pielicică, du te draguță foga și adă o cofă de apă că mi-l sete de nu mai pot.

Pielicica pace l

— „Pielicică, mătură l

Pielicica nici gând l

— „Pielicică fă mâncare, pielicică fă celandă, pielicică fă celalaltă.

Ași — pielicica n'el vorbă l

— „Lasă c'o veni el bărbatu'meu și te-oi spune eu că n'ai vrut să mă ascuți și-l vedea tu pe dracu — lasă. Când veni bărbatu-său, femeia, cum îl vede îl și sare în gât.

— „Iaca bărbățele, pielicica s'a vrut să mă asculte, n'a vrut să facă nimica...

— Așa l povestea? făcu bărbatu șiret — ei lan stăi tu pielicică afară să că-ți arăt eu țel la ia-o în spate nevestă dragă să o învăț eu minte l

Și românul cela — punând mâna pe o măciucută ce o avea la îndemână, începu a cărâni în pielea din spânarea nevastei, și'n piele și pe de-alături, pe unde ni meria.

— „Na pielicică, na, na; de atâdată să ascuți și să faci treabă. Na, na, na. Și din măciucă n'o slăbea de loc.

— „Las-o bărbate, săraca, se rugă blata

nevestică, văzând că bărbatu-său o trece deochiul, las'o săraca, o doare, las'o lart'o.

— Nu, măi fimee, s'o învăț minte, și ce-l mai trase vre-o câte-va, însurățelu pe n'o puse în cul.

— Ei, lasă, pielicică, numai să nu faci treabă, că mâine seară de-oi găsi tot așa, pe urmă ce ai pășit acum, nu-l nimic pe la cea ce-l păși atunci...

A doua zi omul plecă iar unde îl era tronul. În urma lui, femeia foga la apă, fuga la lea mătură, deretică prin casă, face mâncare, când vine omul nostru, seara, pricepe el stau lucrurile, și pune mâna iar pe măciucă se duce totuși la piele:

— Ei, nevestă nici acu nu te-a ascuțit. Nici acu n'a vrut să facă treabă pielicică?

— Ba a făcut, săraca, cum să nu și m'a ascuțit; las'o n'o mai bate săraca!

— Ei, dacă-i așa, atunci o tert — zău mul zâmbind pe sub mustață.

Cum se lucrează altundeva 632.000 hectare cucerite fără de război prin lucru cinstit și cumînțenie

Noi mai mult am dormit și am furat, mea cea sumă a lui Dumnezeu, de la lucrat în cei 22 ani de pace. În același timp alte popoare, dar mai ales Germanii, au lucrat întrerupere. Ei au cucerit dela firea, este mare dușmană a omului, nu mai puțin 632.000 de hectare. Citit ați bine? Șase treizeci și două mii de hectare, ceea ce este un milion și o sută de mii de juguri.

Iar acestea știți de unde le-au luat? Din secarea bălților; prin însănătoșirea pământurilor mlăștinoase cu ajutorul unor metode făcute pe sub pământ, câptușite cu său cu țevi de ciment; prin regularea cursurilor apelor, prin dregerea pământurilor ce se foloseau până acum; prin zăgazuri și stropirea metodică a livezilor și țarinilor cu adusă în canale.

Dacă Germania ar fi cucerit încă o dată tot n'ar fi putut câștiga atâta pământ, decât cucerit prin aceasta.

Noi n'am ajuns în cursul celor 22 de ani de pace, nici să ne cultivăm toate pământurile ce le avem bune decum să ne gândim la ceea ce s'au gândit Germanii.

Pentru un monument la mormântul lui Al. Lupeanu-Melin a mai contat cineva; al cărui nume nu avem voie a-l coperi. Lei 100 prin păr. Andrei Pop Calb — Turda, — în cea din urmă dare de sămânță am făcut o greșală. Cei 500 lei pe care am spus că l-a dăruit păr. protopop G. Simion Dumbrăveni—Târnavă Mică, Sf. Se numește a adus; de dăruit dna Dr. Carolina Vamoșiu soția dlui avocat Dr. Al. Vamoșiu din Dumbrăveni—Târnavă Mică, care a fost elev al depășului nostru fost director. Aducem cu nita îndreptare.

Joița iară-i Joița la Blaj. A n fost altă dată un năr trecut al gazetelor noastre că joița de săptămână dela Blaj s'a mutat de Joița pe sâmbăta. Tot atunci am arătat și zele cari l-a îndemnat pe primarii de atunci să mute târgul de săptămână. Joița trecută n'are trezit însă cu faptul implinit că joița iară-i Joița, că adică târgul de săptămână e iară-i la Blaj. Nem mai lătrebat pe primarii de atunci ai Blajului că de ce au făcut-o așa dar am văzut de pe fețele și din vorbele lor țărani, că se bucură de mutarea târgului de săptămână pe Joița.

BUM STA LUMEA SI TARA

Țara a fost chemată să-și spună cuvântul

Încă odată în ultimii ani țara a fost chemată să-și mai spună cuvântul, prin votul ei. Dl conducător al Statului, generalul Antonescu, a dat o proclamație către țară, prin care chiamă la vot pe toți locuitorii țării, ca să-și spună cinstit părerea asupra chipului cum domnia sa a condus țara dela 6 Septembrie până acuma.

Votarea s'a făcut pe față, prin „da” sau „nu”, în ziua de 2 Martie.

Socoteala despre numărul voturilor pe țara întreagă, cu „da” sau „nu” s'a făcut până în ziua de 5 Martie, când s'a făcut apoi cunoscut țării rezultatul deplin.

Dl general Antonescu a hotărât ca această votare să fie liberă, de aceea a oprit orice propaganda. S'au hotărât prin lege pedepse foarte aspre pentru aceia cari nu se vor supune.

Să se știe adevărul

Dl conducător al țării a dat poruncă parchetului din București, să cerceteze cum au lucrat francmasonii la noi în țară. Francmasoneria este o organizație ascunsă, care lucrează împotriva ordinii din stat și împotriva bisericii.

În anii din urmă s'a vorbit mult despre francmasonerie, ca despre o mare primejdie și sperietoare. Mulți bărbați de seamă, ridicați din sânul poporului, au fost învinuți că ar fi francmasoni. Adevărul nu s'a știut însă și dovezi nu s'au putut aduce despre toți.

Acum dl general Antonescu a poruncit, să se facă lumină și în această chestiune destul de întunecată. A mai poruncit apoi, ca să se cerceteze, dacă vreun membru al guvernului prezidat de Domnia Sa a făcut parte din francmasonerie și dacă se va dovedi că a făcut, să fie pedepsit.

Vinovații să fie pedepsiți

Prin o altă lege dl general Ion Antonescu a poruncit, ca să fie cercetate toate socotelile bănești ale primăriilor și prefecturilor, pentru a se vedea, cum au fost folosiți banii comunelor și ai județelor.

S'a dat această poruncă, deoarece vreme de 12 ani nu s'a mai făcut controlul acestor socoteli.

Ministerul de interne va trimite mai multe comisii prin țară, ca să facă acest control.

Toți funcționarii aflați vinovați vor fi pedepsiți cum se cuvine.

Lucruri urite

Rând pe rând se desvâlcie multe lucruri urite, rămase din guvernările trecute. Guvernul generalului Antonescu, cu oamenii pe cari li are, este pornit, să facă acuma curățenie și ordine.

Se știe că în toamna anului trecut a fost desființată organizația „Straja țării”. Prin decret regal, toate bunurile acestei organizații au fost trecute în averea mișcării legionare. Aceia, care făcuse această

lege, credea că în chipul acesta face dreptate și că ajută mișcarea legionară.

Cercetările făcute la conducerea mișcării legionare au dovedit că s'au cheltuit sume mari de bani, fără de fotos pr-a mare.

Guvernul s'a gândit, să facă ordine și în lucrurile acestea, iar vinovații să fie pedepsiți după dreptate.

Pregătiri mari

Toate semnele și mișcările politice din vremea din urmă arată că războiul va începe cu adevărat peste câteva zile sau săptămâni, odată cu primăvara.

Anglia și Germania fac ultimele pregătiri spre a înfrunta vijelia cea mare.

Dl Eden ministrul de externe al Angliei, însoțit de Sir John Dill, șeful marelui stat major al armatei imperiale, a plecat de câteva zile în răsărit, la Oairo și în Turcia. De acolo cei doi bărbați se vor duce și în Grecia, la Atena. În cursul acestei călătorii miniștrii englezi au examinat la fața locului situația politică. Se spune că primejdia de război este mare în această parte de lume. Armata germană este pe punctul de a trece la fapte, iar Turcia a declarat prin ministrul ei de externe, că-și va apăra libertatea și neatacarea.

Înainte de furtună

Războiul cel mare nu s'a deslănțuit încă. A fost anunțat numai. Dnii Mussolini și Hitler au ținut în zilele acestea câte o cuvântare de mare însemnătate pentru destășurarea războiului. Aceste cuvântări au fost semnele vestitoare ale furtunii care trebuie să se deslănțue nu peste mult. Amândoi și-au arătat încrederea în biruința deplină a poporului german și italian. Dl Hitler a spus că lunile de primăvară Martie și Aprilie vor fi hotărtoare pentru acest război. Nu peste mult Germania va începe un mare război submarin împotriva Angliei.

Bulgaria a intrat în pactul tripartit

Au umblat în vremea din urmă multe zvonuri în legătură cu Bulgaria și politica pe care o duce această țară.

Prin bărbații lor politici Englezii au încercat să atragă pe Bulgari de partea lor. Mai tare a fost însă politica și propaganda germană, căci Bulgaria s'a hotărât să intre și ea în pactul tripartit, adică în alianța mare dintre Germania, Japonia și Italia. În zilele acestea prim-ministrul Bulgariei, profesorul Filoff, a și iscălit hârtiile de intrare în această alianță. Au fost de față, când s'a făcut lucrul acesta, reprezentanții României, Ungariei și Slovaciei.

În cuvântarea sa, pe care a ținut-o cu această ocazie, dl von Ribbentrop, ministrul Germaniei, a spus că Bulgaria nu este ultima țară care intră în alianța tripartită.

Trupele germane au intrat în Bulgaria

Încă înainte de a intra în alianța tripartită, Bulgaria a primit o provocare de război din partea Angliei.

În aceeași zi Bulgaria a intrat apoi în această alianță, iar în ziua de 2 Martie trupele germane au și trecut pe pământul Bulgariei.

Aceasta înseamnă că ne apropiem tot mai mult de războiul hotărtoare în Balcani, care se va deslănțui nu peste mult. Nu se știe însă, că ce vor face Turcia și Jugoslavia. Zilele cari urmează vor fi hotărtoare.

Mersul războiului

În ultimele zile situația nu s'a schimbat mult pe fronturi. În Apus au fost mai mult sboruri de avioane și bombardări de orașe.

Războiul submarin a început cu destulă putere. Submarinele germane au scufundat în această săptămână mai multe vapoare engleze.

Pe frontul greco-albanez și în Libia și în Africa este deosebit de neschimbata. În Abisinia și în Somalia italiană Englezii au reușit să câștige câteva bătălii și să înainteze spre capitala acestei provincii, trecând râul Giuba.

În răsăritul îndepărtat

Lucrurile nu s'au limpezit încă în această parte de lume. Dl Matsuka ministrul de externe al Japoniei a încercat în mai multe rânduri să împiedece izbucnirea focului între Thailand (Siam) și Indochina franceză. Până acum ministrul japonez n'a putut să le împace.

S'a vorbit că acest ministru japonez ar li încercat, să mijlocească o pace și între Anglia și Germania. Lucrul s'a dovedit însă că n'a fost adevărat.

Nu s'a limpezit apoi situația între Japonia și America. Și aici stăruie încă neliniștea și primejdia de război.

America tot nu s'a hotărât

În America frământările pentru ajutorarea Angliei nu s'au sfârșit încă. O mare parte a poporului american se teme de un amestec în războiul din Europa.

Se crede totuși, că în cursul acestei săptămâni senatul american va vota legea pentru ajutorarea Angliei.

Căsătoria prelungește viața. Tot niște învățați germani, că ei au răbdare până în lumea, nu ca noi, au lucrat de 150 de ani, ca să poată afla un mare lucru, și anume, că cu cât s'a prelungit viața omenescă pe urma noilor descoperiri ale științei. Din cercetările făcute se vede că durata obișnuită a unei vieți omenesci este cu 10 ani mai lungă decât la sfârșitul veacului trecut, un bărbat ajungând la vârsta de 71,3 ani, în socoată mijlocie bineînțeleasă, iar femeia la vârsta de 73 de ani. Deosebit se vede din aceste cercetări că bărbații însurați ajung la o vârstă mai înaintată decât cei neînsurați. Un bărbat căsătorit de pildă la 25 de ani, fiind bineînțeles deplin sănătos, are nădejde să mai trăiască 46,2 ani, pe când unul necăsătorit abia 41,26 ani. Pentru femeile nădejdele sunt și mai frumoase, căci o femeie, care se mărită la 25 de ani, poate fi sigură că mai trăiește încă 46,73 pe când necăsătorită abia 44,74. Încă ceva a mai statorit știința: că din 100.000 de copii nou-născuți 20 de băieți ajung la vârsta de 100 de ani, pe când dintre fetițe 56.

STIRILE SĂPTĂMĂNI

O cină a gazetariilor dela Blaj. Sâmbătă în 1 Martie seara la orele 8 „Unirea”, „Cultura Creștină” și „Unirea Poporului” dela Blaj au dat, în cinstea celor ce scriu și lucrează la aceste trei gazete, o cină la Restanrantul Hand-ea, la care au luat parte 53 persoane, directori de gazete, redactori, colaboratori și tipografi. A vorbit mai întâi vicarul general pâr. Dr. Victor Macaveiu, apoi pâr. canonic Iuliu Malor, pâr. canonic Dumitru Nedea, pâr. Dr. Coriolan Suciu directorul Șc. Norm. de Inv. din Blaj și directorul Tipografiei pâr. Gafton A. Iuraș. A fost o seară cât se poate de plăcută, la care s'au înfrățit muncitorii celor lucrează cu mintea cu muncitorii cari lucrează cu mâna.

Tot din slăbiciunea noastră celire. Aflăm dintr-o gazetă interesantă ce apare la Bucur ști: „Gazeta Refugiaților”, că de curând s'a ținut la Chișinău Basarabiei un congres al scriitorilor basarabeni, la care s'a hotărât să se înființeze o secție rusească a Uniunii Scriitorilor Basarabeni. Acelaș lucru l-au făcut și scriitorii evrei. Numai scriitorii români sau cum se numesc ei moldoveni n'au făcut o asemenea. Atunci cum mai cred ei să mai putem noi recuceri Basarabia vreo dată, dacă se țin mai slabi chiar și decât Evreii și decât Rușii cari sunt cu mult mai puțin decât ei?

Limba de predare în școlile din Județul Sălmar. Ungurii se laudă în fața lumii că ei nu vreau să ne iure limba, dar își dovedesc zilnic minciuna. Astfel zilele trecute s'a discutat la Budapesta, care să fie limba de predare în școală în Județul Satu-Mare, unde precum se știe 90 la sută dintre locuitorii sunt Români. E bine, după multe discuții s'a ajuns la rezultatul că tot e mai bine dacă limba de predare este cea ungurească, că doară ei prin aceasta numai binele proștilor de Români îi vreau, cari au prilejul fericit de a învăța limba cea mai frumoasă și mai armonioasă din lume, limba sfinților și a tuturor îngerilor, care este limba ungurească.

Postul mare fără pește. Că ce rău organizați am fost, se poate ușor vedea mai ales din lipsa totală a peștelui de pe piața noastră. Noi, cari avem o parte atât de lungă din Dunăre pe teritoriul nostru; noi, cari avem sute de râuri și sute de bălți — ducem dorul peștelui. Cum n'am mânca fiecare cel puțin de două-trei ori la săptămână pește, dar nu putem, deoparte fiindcă nu-l avem, iar de alta fiindcă dacă l-am chiar avea, ar fi atât de scump, încât nu am avea cu ce-l cumpăra. Măcar că susținerea peștilor din ape nu costează țara nici un singur Leu. Nădăjdăm că Domnul General Antonescu va face rândulul și în privința aceasta.

Omul care nu a dormit de 25 de ani. La Budapesta în Ungaria trăiește un om ciudat, pe nume Paul Kern. Acest domn nu a mai dormit de 25 de ani. În 1914 a fost rănit la cap și de atunci nu mai știe ce-l somnol. Cu toate că are această boală ciudată, el a dus o viață liniștită. Acum se spune că vrea să scrie o carte pentru a arăta oamenilor, cum gândeste și simte un om, care a trăit dublu decât semenii lui.

Din dieceza de Maramureș. Aflăm din noul cercuar al Praștieșului Dr. Alexantru Rușu dela Bala-Mare că din acea dieceză au venit în Arh dieceza noastră doi preoți, și anume pâr. Ioan Poșcașu și pâr. Sabiu Bodu. În dieceza de Lugoj au trecut pâr. Gheorghe Tohătan și pâr. Augustin Cerghi. Noul cercuar mai da seamă despre noile numiri făcute în dieceza care se află în întregime în teritoriul cedat vremelnic Ungariei.

Di Mironescu și berea. Puțini dintre cititorii noștri vor ști poate, că di Mironescu, fostul prim-ministru, care n'a făcut nici bine, nici rău cât a stat la cârma țării, este un vestit berar. Domnia Sa este stăpânul „habelor”, „șapilor” și a sticlelor de bere. Hotărăște, cum să fie de scumpă sau de ieftină această băutură amară, atât de prețioasă și de iubită de multă lume. În zilele trecute di berar Mironescu s'a gândit să scumpească și Domnia Sa berea. Ministerul, care veghează asupra prețurilor din țară, l-a oprit și di Mironescu, care și așa este un mare miliardar, a trebuit să se lase de acest gând.

O răzbunare îngrozitoare. Mai în zilele trecute, în apropiere de granița dintre Franța și Belgia, a ars casa unui plugar. Stăpânul casei, soția sa și un copil au fost arși de viu. Făcându-se cercetări s'a aflat că este vorba de o răzbunare groznică a unui vecin. Nenorocitul sâtean a fost înjunghiat de dușmanul său și aruncat în casă, căreia i-s'a dat apoi foc.

Cutremur mare în Iran. Iranul este o țară în Asia Mică. În zilele trecute pământul acestei țărișoare a fost zguduit de un puternic cutremur. Satul Mohamed Abdokan a fost în întregime nimic și în acest cutremur groznic. Din cei aproape 700 de locuitori ai satului peste 600 au fost omorâți. Au fost omorâți și toate vitele sâtenilor. — Să ne ferească Dumnezeu de așa nenorocire!

Opt oameni au pierit în valurile mării la Sulina. O înfiorătoare nenorocire s'a petrecut în zilele acestea, pe mare, în apropierea orașului Sulina. Din Sulina au plecat, cu o barcă pe mare, 18 persoane, pentru a trece în comuna Gheorghieasa. După ce a leșt din port, barca a fost prinsă de vânt. Valurile mării au răsturnat barca în apropiere de țarm. Dintre oamenii cari se aflau în barcă n'au mai scăpat cu viață decât două. Opt au pierit în valurile mării.

Parastas pentru marele Nicolae Iorga. Cetății noștri își aduc aminte că vreo câțiva criminali au ucis în Iarnă pe cel mai învățat om al neamului românesc, pe marele Nicolae Iorga. Nu s'a putut scrie atunci nimica despre marea fărădelege, care va păta mâna acelor criminali totdeauna. Abia acum îndrăznesc să-l pomenescă cei ce l-au iubit. Impunându-se adevă 3 luni dela moartea neamăntului român, s'a slujit, în Biserica Sf. Vasile de pe Calea Victoriei din București un parastas pentru odihna sufletului neodihnitului mare român și mare învățat.

A murit un mare binefăcător al omenirii. De curând s'a prăbușit la pământ un avion militar din Canada. Printre morți s'a aflat și marele doctor Frederic Banting cel ce a descoperit insulina, adevăratul singurul leac cu care se vindecă boala de zahăr.

O mare nedreptate adusă acum la cale. Se știe că guvernele franceze dinainte de acest războiu au fost mari dușmani ale bisericii catolice. De aceea încă în 1906

guvernul francez a luat dela biserica din România până și grotă în care s'a arătat Preacurata Maria La Lourdes în Franța. Ce mai poate de aceea să bătut Dumnezeu atât de mare pe Francezii de astă dată! Destul că reșalul Petain, Conducătorul Statului Francez văzând marea nedreptate ce l-s'a făcut bisericii catolice din Franța a hotărât de curând că să dea din nou bisericii această peșteră vestită.

Cât fumăm. După cum arată datele statistice, în anul 1940 s'au fumat 11.498.882.000 țigarete de tutun față de 12.554.965.000 în anul 1939. Cauza este că am pierdut atâtea țigări în schimb însă anul trecut s'a încasat mult mult scumpindu-se tutunul și anume: 7.800 milioane lei în 1940 față de 6.848.100.000 lei în 1939.

Pentru inimile milostive. Plugarul I. N. din comuna Lupu, Județul Târnava Mică și a pierdut toate vitele de muncă. Roagă guvernele milostive, pe acela cari înțeleg ce înseamnă pentru un plugar pierderea vitelor de muncă, să-l ajute fiecare cu cât poate.

Instalarea protopopului unitar în Lupeni. A pâr. Ioan Pop s'a făcut cu înălțare sărbătorire, duminică în 2 Februarie. Într-o ceremonie a săvârșit-o pâr. canonic dela Lugoj Timiu Ionaș.

Renele de stomac se vindecă cu aluminiu. Aflăm mai nou că un medic german a fiat o nouă metodă de a vindeca renele (ulcerele) la stomac. Profesorul Dr. Adolf Kohn a dat bolnavilor săi un fel de praf de aluminiu și a aflat că acest praf se așează în strat pe partea bolnavă a stomacului, o acoperă și o ferește de acrilile ce se desvoltă în stomac și prin aceasta nu îndepărtează numai renele mari ale acestor răni, ci le și vindecă.

A murit cel mai vechiu ziarist român. În ziua de 11 Februarie s'a stins la viață Teodor V. Păcaștan, în vârstă de 89 ani. Ziaristul a fost, multă vreme, redactor al „Ziarului Român” dela Sibiu și a scris multe cărți. A fost înmormântat la Cluj, în soția sa și unica lor fiică. În veștile pomenite.

† Dr. Victor Colceriu medic primar în pensie, proprietar al mai multor ordine românești, membru pe viață al Asociației ginerele marelui luptător național Gheorghe Pop de Băsești, a adormit în Domnul — în ziua de 4 Februarie 1941, orele 11, în anul 72 al vieții și al căsătoriei sale căsătorii. Înmormântarea s'a făcut în ziua de 5 Februarie 1941, orele 2 după masă, din catedrala familiei Rakotzi, respectiv catedrală, în cloșca gr. catolic din Bala Mare. Parastasul pentru odihna sufletului s'a oficiat în biserica catolică din Lugoj, Vineri, 7 Februarie c. la orele 8 dimineața. Rugăți-vă pentru sufletul lui!

† Preotul Petru Gherman a adormit în Domnul la Oradea, în ziua de 6 Februarie 1941 în vârstă de 75 ani, într'at 50 de ani de preoție și căsătorii. Îi deplânge soția și familia cu 4 copii, și anume Dr. Victor Gherman, Victorla măritată Bologa, Valerica măritată Cronca și inginer agronom Ioan Gherman. Preotul Gherman a fost colaboratorul nostru, dând mai ales contribuții pentru plugari. La înmormântare nu a luat parte nici un copil, fiind cu toții din cauza de hotarele blestemate. Noi trimitem și prin această cale îndureratei familiei sincerile noastre păreri de rău, iar răposatului îi dorim odihna liniștită în sânul lui Avram.

Pagubele pricinuite de insecte vătămătoare agriculturii și mijloacele de combatere

Oul din cel mai mari dușman al omului și al agriculturii sunt insectele. Într-adevăr unele insecte prin înșepare introduc în corolul omului, al animalelor și al plantelor, boale vătămătoare, de exemplu la om boala somnului, frigurile (malaria), tifosul exantematic și altele. La fel sunt o mulțime de insecte cari atacă toate plantele de cultură începând cu țărba fănațelor, până la prețioșii arbori ai pădurilor.

Aceste insecte, cari se hrănesc cu plante, sunt cu atât mai periculoase, cu cât ele se înmulțesc așa de repede, că dacă nu ar fi omorâte de însăși natura ce pune o margine acestei înmulțiri, precum și de mâna omului, desigur că regiuni întregi ar fi distruse.

În Franța unde aceste pagube au fost socotite cu exactitate, cele vre-o 350 de plante cultivate au fost atacate de 6000 de specii de insecte și de vre-o 2000 de boli (cupercii, mușegăuri și altele) care la un loc aduc pagube anuale în agricultura franceză de 800.000.000 franci francezi, ceea ce ar face în lei patru miliarde nouă.

Ținând seamă că aceste pagube imense se produc în Franța, unde lupta contra acestor dușmani ai agriculturii este bine organizată, în noi în țară, unde totul este lăsat adesea ori la voia întâmplării, pagubele sunt nemăsurat mai mari.

Din cauza pagubelor nemăsurat de mari, pe cari le aduc agriculturii românești aceste insecte au fost studiate de către oamenii de știință (inginerii agronomi) dându-se în același timp mijloace de luptă și de distrugere contra lor. Aceste mijloace sunt destul de numeroase și se pot grupa în mai multe părți sau mai bine zis sunt mai multe mijloace de combatere.

În articolul meu de astăzi voi aminti din mijloacele mecanice numai pe cele mai întreprinse, cu rezultate mai bune și cari sunt cel mai ușor de aplicat.

1. În Basarabia și Moldova, unde insecta cunoscută sub numele de *lăcustă* distruge regiuni întregi de sămănături, se poate întrebuița pentru oprirea de a se mai întinde aceste lăcuste, așa numitele șanțuri izolatoare. A este cunoscut este știut că invadează regiuni întregi și pe fâșii de teren sau, în termen popular, vâlcă postăți. În fața acestor insecte se fac șanțurile acestea, cari se deosebesc de cele obișnuite numai prin aceea că sunt mai largi la adâncime decât la suprafața șanțului în așa fel că insectele nu pot ieși din șanț și să se deosească de pereți. Aceste șanțuri se fac de 15—20 cm. adâncime și largime. Prinse în aceste șanțuri, insectele se distrug sau se ard cu petrol.

2. Pentru insectele cari invadează în număr mare arborii, cum este de ex. *cărăbușul* se întrebuițează cu succes bucați de pânze mari sau cearceafuri cari sunt ținuți de dimițea sub copacii pe care îi scutorăm. De pe aceste pânze sau cearceafuri sunt strânși în buci și distruși sau arși cu petrol.

3. Pentru distrugerea insectelor cari se înmulțesc pe trunchiurile arborilor pentru a ataca florile și fructele, avem așa numitele „Benz-

deloase”. Se aplică în felul acesta: se luoa joară trunchiul copacului cu un brân de oleu special ce se aplică pe o bucată de hârtie impermeabilă, care se fixează pe trunchiul arboreului cu ajutorul unei duble legături cu sfoară. Important este că oleul trebuie să nu se usuce repede și să rămână lipicios cel puțin trei luni de zile.

O bună rețetă pentru prepararea acestui oleu cu materiale care se găsesc la îndemână ori cui este următoarea.

Ulei de rapță	25 kgr.
Untură de porc	05 ”
Terebentină	05 ”
Sulfaz (calofoniu)	05 ”

Se fierbe mai întâi într'un vas uleiul de rapță și untura de porc, până totul scade cam un sfert din volum, apoi se adaugă amestecând încet cu o lingură terebentina și sulfazul în pulbere. Amestecul acesta se face la cald și se bage de seamă a nu se aprinde.

Altă rețetă foarte bună, care se prepară tot în felul celei amintite mai sus, este următoarea:

Fână albă	1 kgr.
Terebentină	05 ”
Ulei de in	0.5 ”
Unt de lemn	06 ”

Se fierbe întâi uleiul de in cu untul de lemn, apoi se adaugă, amestecând cu o lingură de lemn, terebentina și fâna.

Tot printre mijloacele mecanice am mai putea număra foarfeca de omiz, răzătoarea și peria de otel, cu ajutorul cărora se curăță pomii fructiferi de culburile de omizi ce sunt atârinate pe crengi și frunzele uscate sau sub scoarța uscată a arborilor.

Acestea ar fi din mijloacele mecanice acelea, pe care le poate aplica oricine cu mijloacele cari îi stau la îndemână.

Aceste lucrări simple, dacă le executăm de fiecare dată când este cazul, ne putem înălțura în parte o eventuală pagubă ce s'ar produce în livada noastră de pomi roditori.

În numerile noastre viitoare vom reveni și cu alte mijloace de combatere a insectelor vătămătoare în agricultură.

Ing. agr. Dumitru Muntean

Mierea leac al multor boale

Mierea de albine poate fi folosită în gospodăria omului și ca hrană și ca leac al multor boale. Poate fi folosită în locul zahărului, poate fi folosită la păstrarea fructelor pentru iarnă. Dar despre folosirea ei ni le aduce mierea în gospodărie voi u vorbi altădată, acum voi scria câteva boale unde mierea poate fi folosită ca leac.

Mierea conține vitamine cari ajută la creșterea corpului și la păstrarea sănătății, la formarea oaselor și la buna mișcare.

Mierea e bună ca leac la boalele de gură, de gât și boalele plămânilor.

La boalele de gură. Copiilor ce le ies dinți li se uog gingiile umflăte cu miere. Tot pentru ungerea gingiilor se mai topște în miere puțin borax cumpărat dela farmacie. Contra boalelor din gură, cărora li se mai zice afte, se folosește miere, în care s'a topit piatră acră.

La boalele de gât. La anghina, se bea ceai făcut din frunze de mure, îndulcit cu miere. La răgușită se face următorul lucru: se amestecă pucoasă (prat) cu miere, până se face un amestec, din care se fac turte mici cari se țin în gură să se topească încet. Mierea lăută din sfert în sfert de ceas câte o linguriță alină tusa, deosemeni ceaiul de flori de tei îndulcit cu miere. La omul răcit o ulcică de vin îndulcită cu miere face mult bine. La tusa lăvechită e bun ceaiul

făcut din coajă de lăptos, muguri de brad și frunze de ismă, îndulcit bine cu mere. Tot contra tusei se pregătește următoarea beaură: lapte cald, găbenoș de ou amestecat cu două linguri de mere. Această beaură li se dă copiilor slabi ce tușesc.

La boalele de plămâni. Mierea este un aliment înălțurător al corpului. Contra ofticei se face un leac în felul următor: miere amestecată cu frunze de măceș, din care se dă bolnavului 4 linguri pe zi — tot la bolnavii de plămâni li se dă ceai făcut din frunze de patiangă îndulcit cu miere.

La tusa măgărească se face un ceai din cimbrușor îndulcit cu mere.

La boalele de stomac și mâte mierea este leac foarte bun. Contra necerții se ia o fi care dimineată și seară câte o lingură de miere înainte de a mânca. La cei țără poftă de mâncare se se face un ceai de flori de patursă îndulcit cu miere. Contra arsurilor pe piept, răgăenilor acre, mierea este un leac foarte bun, sau următorul amestec: 1 kg. miere în care se pune o mână de flori de sunătoare (pojară) care se amestecă cu 1 litru de unt de iernu curat. Din acest amestec se ia câteva lingurițe pe zi. Pentru copii mici cărora le merge foalele se dă lacte de vacă îndulcit cu miere — aceasta pentru copii dela țapă.

Mierea întărește pe cei slăbiți. Izvârșatul grec Dogone, care trăiește peste 100 ani, povestește că el datorește acest lucru mierei de albine.

La cei ce nu pot dormi. La oameni ce nu pot dormi li se dă, ceai de tei sau odolean îndulcit bine cu miere.

Mierea, în care amestecăm coajă de nucă verde sau muguri de nuc, curăță sângele și vadează sprofunde (gâticele) dela grumă. Mierea amestecată cu zeamă de morcov vied-ca bulele dulci, iar amestecată cu zeamă de rd che rămădueste boalele de ficat, rănuachi și boalele fierii.

Pentru alinarea durerilor la buboale se face o turtă din fână de grâu sau curuz și mere care se aplică pe buboi.

Mierea adunată din florile luner. Mai este bună pentru liniștirea nevoilor, miere din florile de pădure pentru boalele de pirot, iar cea din florile de câmp pentru cei slabi de sânge.

Roșcovai I. Obreja

Cărți nouă

Calendarul „Vieța Creștină” pe anul 1941; anul al III-lea, întocmit de Preotul Vasile Chirilă. Klotzsvdr — Căș editura „Vieța Creștină.” Prețul 1 pengő (30 lei), 160 pagini de mărimea 20/14 cm.

Am primit, zilele trecute, acest calendar din Transilvania ocupată. E foarte draguț. Tipărit pe hârtie lucie, cu multe chipuri frumoase, dar, mai ales, cu multe bucați de citire fotositoare și potrivite pentru creștinii buni. La Librăria Seminarială din Blaj au sosit 150 exemplare, cari încep să treacă, ca până cea bună. Noi li sfătuim pe iubiiții noștri cetitori, să-și comande din acest calendar creștinesc, căci este vrednic să stea pe masa fiecărui creștin.

M. On. Fraji proști cari au făcut printre credincioșii lor abonați la gazeta și au trimis tablourile cu numele abonaților la Oficiile protopopescilor sunt rugați, dacă n'au primit până acum gazeta să trimită încă odată numele abonaților și la Redacția și Administrația gazetei. Aceasta pentru a nu se întârziă prea mult cu trimiterea gazetei.

Cetiți și răspândiți

„UNIREA POPORULUI”

Damaschin Jurjica, Cârnecea. Am primit 300 Lei și l-am repartizat astfel: 150 Lei pe 1938 și 150 pe 1939. Mai aveți restanță pe 1940 și 1941. Poeziile nu se pot publica. Mai trimiteți și altele

Pr. Flaviu Popoviciu, Semlac-Arad. E foarte bună rânduiala pe care o faceți Sf. Voastră. Cele 10% ce le primiți pe urma celor 42 abonamente le cereți în exemplare de gazetă pe cari le dăruți în cinste la 4 credincioși din comună, cari în schimb au îndatorirea 1. de a încasa regulat abonamentele, 2. de a controla dacă fiecare abonat primește regulat gazeta și 3. de a face propagandă între credincioși pentru abonamente noi. Fapta Sf. Voastre e vrednică, într'adevăr, de toată lauda, iar noi o aducem la cunoștința tuturor cetitorilor, pentru a se vedea, câtă dragoste depuneți pentru răspândirea presei bune. Bunul Dumnezeu să Vă răsplătească!

Protopop Valentin Coposu, Coșlar. Ne mirăm mult de încăpăținarea unor abonați din parohia Sf. Voastre. Ei nu vreau să înțeleagă, că pentru 100 Lei la an nu putem trimite și gazetă și calendar unui abonat, oricine ar fi el, chiar dacă e Coșlărean. Ce cred acei foști abonați? Ei puntru nu vând porcii și acuma eu 20 Lei kg. vitele cu 10 Lei, grâul cu 4 Lei și așa mai departe, ca anul trecut? Cum de cer pe un vitel de 8 săptămâni 4000 Lei? Puntru vând porcii cu 450 Lei bucata, găinile cu 110 și puii cu 50? — Mai rar atâta neînțelegere! — Dacă pe noi ne-au costat cei 52 numeri din „Unirea Poporului” din 1940 peste 100 Lei cum de nu li-i vindem lor cu 100 și, pupăză pe colac, încă și un calendar pe deasupra, care pe noi ne costează 12 Lei? Că părintele Mârza Traian așa le-a făgăduit, înțelegem; dar că de atunci s'au scumpit toate, ei cum de nu înțeleg? Și dintre atâta mi s'au abonați numai Coșlărenii nu? — Vă mulțumim, Preaonorate Părinte Protopoape, pentru dragostea ce ne-o purtați și pentru străduințele ce le faceți întru luminarea poporului, dar Sf. D-voastră nu uitați că pe Jidovii cei fără de lege nici Cristos, c'a fost Dumnezeu, nu i-a putut întoarce; cum Veți fi deci Sf. Voastră în stare a aduce pe calea cea bună pe toți bogății și zgârciții de cari se vede că mișună Coșlarul, când bine știți că „cu anevoie este a intra bogatului întru împărăția cerurilor. Încă odată zic vouă, că mai lesne este să treacă o cămilă prin urechile acului, decât să intre un bogat întru împărăția cerurilor” (Matei 19, 23-24) Ne pare bine că dintre cei 60 sau întors 35 de inși, ceilalți poate se vor întoarce și ei, după ce vor citi acest răspuns. Iar dacă nu, să le fie de bine, ce să zicem altceva? Cu mila pe nimenea nu poți duce în răi!

Pr. Ioan Boldor, Geoagiu-de-sus. Ne bucurăm că credincioșilor Sf. Voastre le place gazeta noastră. Vă trimitem de aici înainte în loc de 3 exemplare 10 și ne străduim să o facem cât mai bună.

Pr. Gh. Dreghiciu, Ciugud-Alba. Abonamentele nu trebuia să le faceți prin Oficiul Protopopes, ci direct la Administrația noastră. De acuma Veți primi regulat gazetele.

Pr. Gheorghe Mărgăitar. Din parohia Sfinției Voastre avem 12 abonați. Intre ei nu avem însă nici unul pe numele de Hossu Emil cum ne scrieți Sfinția Voastră. Vă rugăm să ne lămuriti.

Ciocan Iuliu Petrilă Sonea: Numai avem calendare. **Ioan Dobra — Căpușul de Câmpie.** Vă rugăm să ne răspundeți cu ce număr li merge d-nei ziarul, noi nu o găsim între abonații noștri. D-voastră ați achitat lei 50 din aceștia pentru 2 luni ne sunteți datori cu 30 lei. Să vă trecem ca abonați la „Cultura Creștină”? Ce să facem cu restul de 20 lei?

Iacob Muntean, Rădești 5199. Nus'au primit banii. **Voinea Victor 517.** Am primit 100 lei. Am trecut 50 lei pe 1937 și 50 lei pe 1938.

C. Aurel Tiur. Ne-ai trimis niște poezii, dintre cari unele se pot publica. Dar noi nu publicăm nimic dacă nu știm cine te-a scris. Deci, dacă vrei să-ți publicăm vreuna, să ne descoperi numele. Altfel nu le publicăm.

Oroian Ioan — Dâmbo. Întâmplarea trimisă de de d-ta n-o putem publica, deoarece ar face mult rău aceluia pe cari îl amintești d-ta. Le-ar strica numele bun și cinstea. Alte știri și întâmplări primim să publicăm cu plăcere. Ne bucurăm că d-ta dorești să trimiți știri gazetei. Mai trimite și se vor publica.

Comisionarilor noștri. Am anunțat și în rândul

trecut că nu putem face nici o reducere nimănu la gazetă. Toată lumea plătește deci, începând cu 1 Ianuarie 1941, Lei 150 pentru gazetă și nu 100 cum au plătit până acuma, unde mergeau mai mult de 10 numere pe un nume. Asta pentruca să se știe.

Pr. Alex. Rusu, Țăgșoru: Intre abonații din Țăgșoru nu am găsit nici unul cu nume de Izidor Moldovan. Vă rugăm să ne comunicați numărul adresei cu care li merge foaia.

Păr. Valeriu Coprean, Ticvașul Mare. Pentru Of. paroh. mai aveți restanță pe anul 1940 lei 60 și pe 1941 lei, 150 lei total 210 lei.

Ignat Petru-Sânpaul: Pentru a Vi se putea face o situație mai limpede a abonamentului Dvs. la gazetă, Vă rugăm să ne trimiteți datele, când ați mai trimis bani. La noi mai aveți o restanță de 75 lei pe anul 1940.

Chităm cu mulțumită următoarele sume primite.
Câte Lei 75 Vasile Haiduc 9632, Alexandru Suciu 9633, Cădea Constantin 9667, Arimie Constantin 9727, Nic. Frâsie 9653, Vasile Istrate 6604, Pop Iosif 7074, Mărin Tănănean 9540, Călin Virginia 9780.

Câte lei 150: Biserica Catolică-Galați 1845, văduștea Maria 5639, Rusu Dumitru 3260, Matieș Ștefan 6539 Pantea Maria 6756, Petru Timișer 9080, Solomon Armean 2561, Costin Gh. I. Iosif 9625, Cămpian Gh. I. Dumitru 9624, Ghijan Vasile 4281, Păr. Gheorghe Medoia protopop Comloșul-Mare 9649-9650, Ciocan Iuliu 9652, Gheorghe Const. 7833, Pr. Gh. Iancu 6115, Nicolae Solomon 9570, Dușa Nicolae 2946, Prot. Ioan Traian 9566, Bialici El. 8999, Iosif Secea 9618, Alexă Miclău 6032.

Alte sume: Belea Traian 9619 lei 40, Nic. Gurică 9617 lei 100, Ioan Bulgaria 6264 lei 290, Of. parohial Comoriște 9569 lei 125, Păr. Alexandru Cosma-Uriceni 9727-9765 lei 5500, Ioan Râmpu 9287, 9675-9680 lei 525, Aruța Rusu 9568 lei 100, Silvia Coroiu 4566 lei 550, Ioan Ciortea 4009 lei 450, Volna Victor 517 lei 100, Pr. Anton Roca 6895 lei 100, Pr. Valeriu Coprean C. 223 lei 1000, Vasile Strota 9651-7827 lei 110, Parohia rom. unită Gib C. 321 lei 550, Of. paroh. Șmlac C 301 lei 1500, Pr. Gh. Mărgăitar 9309-9319 lei 975, Tudor Puchiu 5279 lei 450, Linca Laurean 9627 lei 88, trimitem și Calendarul Plugarului, Luca Grigore 4619 lei 500, Bollă V. 9628 lei 80, Silviu Selăgean 9455-9462 lei 850, Fl. Lupina 8572 lei 135, Pr. Anton Roca 6895 lei 300, Pr. Bejan Ioan 9620-9623 lei 600, Ioan Bălgărăzan 285 lei 500, Pr. G. Petz C. 318 lei 600, Silviu R. Marian 9521-9533 lei 650, Alexandru Pop paroh 9537 9539 lei 460, Pr. Aron Milea 9543-9547 lei 675, Pr. Iuliu Gherghel C. 307 lei 270, Pr. Gavril Metea 8759-8761 lei 450, Damaschin Jurjica 5262 lei 300, Nic. Băcel preot 2429 lei 300, Parohia Unită Șaroy C. 316 lei 2000, Iuliu Vlăsa 8878 lei 160, Andrei Pop 7734-7740 lei 925, Episcopia Lugoj-Bacău lei 6377, Iacob Bad 5312 lei 380, Pr. Dr. Gheorghe Fireza C 278 lei 1325, Mihai Ioan preot 8169-8171 lei 750, Ioan Teș 9616 lei 100, Viorel Șofron 4934 și 9615 lei 300, Alexandru Rusu-Țăgșor lei 780, Ioan Maxer 2686, 9571-9579 lei 1500.

Nr. 19/1941.

Concurs pentru cantor

Cu termenul de 25 Martie c. se publică concurs, pentru ocuparea postului de cantor la parohia româna unită Seuca, jud. Târnava Mică, pe lângă următoarele: 5 jugăre pământ urător, calitate bună, a 3-a parte din venetele stolare și edentual — dacă dorește — serviciu la fabrica de sticlă din apropiere, afară de Dumineci și sărbători.

Concurentul își va înainta acestui oficiu cererea însoțită de diploma de cantor și un certificat de bună purtare și serviciu dela preot. Până la expirarea termenului se va prezenta în una din Dumineci ori sărbători, la biserică, pentru a face cunoștință cu poporul.

Spesele de drum nu se restituie.
Ioan Ojoiu, paroh. **Dumitru Suciu,** prim curator.

No. G. 2112/1940 exec.

Publicație de licitație

Subsemnatul executor judecătoresc prin această, publică, în baza de ciziuanei Nr. G. 2112/1940 a judecătoriei mixte Dicioșanmărtin, în favoarea reclamantului Feuerstein S-mion, repr. prin adv. Dr. Aurel Todoran pentru încasarea creanței de Lei 3707, bani — și acc. se fixează termen de licitație publică judiciară. Diferite unele de întâmplare în valoare de 11.500 Lei — bani. În caz de nevoie și su preț de strigare.

Dicioșanmărtin la 17 Februarie 1941
Executor judecătoresc
ca. Peih

22 (1-1)

Tipografia Seminarului Blaj.

Cărțile bune

sunt întotdeauna folositoare și plăcute omului. Din ele se desprind îndemnuri pentru suflet, mănunchiu de gânduri frumoase, cari toate dulcesc și luminează drumul greu al vieții.

Cărțile cele mai potrivite pentru cetățeanul din popor sunt „Cărțile bunului creștin” scrise pe înțelesul tuturor și cuprind învățatură mântuitoare pentru suflet. Acestea s'au ceară dela Blaj „Cărțile Bunului Creștin” de păr. **Iuliu Maior:**

- No. 1. Păcatul, cel mai mare rău din lume, ediție II.
2. Pe calea desăvârșirii, ediția II.
3. Bolșevicii și biserica, (s'a epuizat)
4. Darul lui Dumnezeu
5. Adevărata fericire
6. Taina spovedaniei
7. Tălcuirea apostolilor din toate duminicile de peste an. În trei volume
8. Legea strămoșească
9. Tălcuirea evangheliilor din toate sărbătorile de peste an
10. Tălcuirea apostolilor din toate sărbătorilor de peste an
11. Taina tanelor, sfânta cuminecătură
12. Sfânta liturghie, jertfa Legii Noi
13. Durerea, sora noastră nedespățită
14. Tălcuirea evangheliilor din toate duminicile de peste an
15. Carticica mirilor
16. Carticica soților de căsătorie
17. Cele șapte cuvinte de pe cruce ale lui Isus
18. Cum să ne creștem copiii
19. 54 Predici scurte pentru popor, întocmite după texte din apostolii duminicilor
20. 57 Predici scurte pentru popor, întocmite după texte din evangheliile duminicilor de peste an

In editura „Sfânta Unire” Blaj a apărut:

Din viața vechilor creștini

Toate aceste broșuri sunt scrise de Iuliu Maior, directorul acestei gazete, și se cere dela „Librăria Seminarului” Blaj ori oricare altă librărie din țară.

Ele sunt scrise pe înțelesul tuturor și sunt foarte potrivite și pentru premii și cadouri.

Sosirea și plecarea trenurilor

Începând cu 1 Martie 1941 până la altă oră

Spre București

Felul și Nr. trenului	So-sește	O-prește	Pleacă	De unde până unde
Personal 3018	17.82	8	17.40	dela A...
Accelerat 202	2.46	3	2.49	

Spre Teiuș

Felul și Nr. trenului	So-sește	O-prește	Pleacă	De unde până unde
Personal 3001	12.15	2	12.17	la A...
Accelerat 201	4.12	4	4.54	

Spre Corolu

Dela Corolu

Felul și Nr. trenului	Pleacă	Felul și Nr. trenului
Automotor 3131	5.50	Personal 3136
Personal 3135	15.50	Automot. 3134